

Muhamed Sejid MAŠIĆ

Allah zove poglede u svemir

(Uz dozvolu i odobrenje sina rahm. Muhameda eff. Mašića, prof. dr. Izeta Mašića, inače vlasnika i odgovornog urednika Izdavačke kuće "Avicena" DD Sarajevo, objavljujemo samo mali dio originalnih rukopisa rahm. eff. Mašića iz područja islamske filozofije. Rukopis je u pripremi za štampu u pomenutoj izdavačkoj kući.)

Začudjuće je i neshvatljivo koliko je, od pojave Islama do danas, proteklo vremena, krcatog sukobima religija, politika, ideja i sistema koji su redom, kao po pravilu, upravljali svoju glavnu oštrinu i bijes na Allahovu doktrinu i samog Allaha, a da teolozi, ideolozi i drugi učenjaci Islama, cijelo to vrijeme, nisu ni svojim istovjernicima, niti razuzdanim protivnicima, pokušavali predočiti ličnost, veličinu i moć Allaha, nekim temeljitijim i - pod trenutnim okolnostima mogućim - prikazom Njegove moći i veličine.

Potrošeni su diljem vijekova, tokovi miliona života, pa debela brda papira i more mastila u razrađivanje do najsitnijih detalja, mnogih drugih materija, problema i pojmova, najviše iz oblasti (nečitko), filozofije, istorije i jezika, ali je pojam Allaha ostao do danas relativno literarno neobrađen, a širokim slojevima vjernika sasvim nejasan. Idealno je kad te široke mase upoznamo sa svim eventualnostima koje se mogu pojaviti pri obavljanju salata, posta, hadždža, u braku, nasljeđivanju itd., kao i rješenjima za sve nastale slučajeve, jer o poznavanju toga ovisi ispravan odnos vjernika prema svome Tvorcu, prema svojoj sredini i prema samima sebi - prema čovjeku i čovječanstvu. Razumljivo, jer se radi o propisima i rješenjima izvedenim iz Allahovih direktiva koje nam je uputio ne radi sebe, već radi nas samih, da ne bismo beskrajno dugo lutali tragajući za podesnim rješenjima za regulisanje međusobnih odnosa koje regulisanje bi učinilo ljudski život vrijednim da se proživi, te da ne bismo u tom beskrajnom lutanju počinili nepotrebna beskrajna zla jedni

Začudjuće je i neshvatljivo koliko je, od pojave Islama do danas, proteklo vremena, krcatog sukobima religija, politika, ideja i sistema koji su redom, kao po pravilu, upravljali svoju glavnu oštrinu i bijes na Allahovu doktrinu i samog Allaha, a da teolozi, ideolozi i drugi učenjaci Islama, cijelo to vrijeme, nisu ni svojim istovjernicima, niti razuzdanim protivnicima, pokušavali predočiti ličnost, veličinu i moć Allaha, nekim temeljitijim i - pod trenutnim okolnostima mogućim - prikazom Njegove moći i veličine. Potrošeni su diljem vijekova, tokovi miliona života, pa debela brda papira i more mastila u razrađivanje do najsitnijih detalja, mnogih drugih materija, problema i pojmova, najviše iz oblasti filozofije, istorije i jezika, ali je pojam Allaha ostao do danas relativno neobrađen, a širokim slojevima vjernika sasvim nejasan. Idealno je kad te široke mase upoznamo sa svim eventualnostima koje se mogu pojaviti pri obavljanju salata, posta, hadždža, u braku, nasljeđivanju i t. d., kao i rješenjima za sve nastale slučajeve, jer, jer o poznavanju toga ovisi ispravan odnos između vjernika prema svome Tvorcu, prema svojoj sredini i prema samima sebi -

drugima do iznalaženja podesnih rješenja po nama samima. Ali ako sve navedeno: salat, post, hadždž, itd., vršimo po Allahovim direktivama i uvjereni da to radimo po Njegovoj želji, radi udovoljenja baš Njemu i osvajanja nagrade od Njega lično, onda mora i razlog tolike odanosti i poslušnosti Allahu biti izuzetno velik, a taj razlog je: On je Stvoritelj i održavatelj i nas i svega postojećeg. Iz ovoga je nužno izvući zaključak da nam je i red i obaveza što jasnije i svestranije upoznati upravo takav zat, takvo grandiozno univerzalno biće koje je sposobno da sazda ovakav kolosalan i čudesan Svemir i život u njemu, te da sve to zapanjujuće revno održava. Upoznati ga što je moguće bolje i stalno proširivati saznanje o Njemu, smatrajući to, pored obaveze, još i svojom čašću, slašću i strašću vjerničkom. Ta koliko i koliko je truda i štampe utrošeno u opisivanje i upoznavanje desetaka i stotina hiljada likova ljudi i žena kao što smo i sami, ali zaslužnih za neko naročito djelo, akciju, otkriće, proizvod i slično. Vrlo je pozitivno upoznavati velike produktivne ljudske ličnosti i ukazivati na njih, jer to služi kao primjer i poticaj nama i budućim generacijama za dalja vrijedna ostvarenja. Ali, zar nije, itekako, pozitivno i potrebno upoznavati ličnost onoga koji je proizvođač i nas i svega ogromnog što dosad znamo da postoji kao i svega što još ne znamo, ali malo-pomalo, saznajemo da postoji? On, Allah džellešlanuhu, opominje na to, grdeći one, rugajući se onima koji ga ne poznaju. (arapski tekst) = "a ne ocijenije Allaha Njegovom pravom vrijednošću t.j. da je Allah snažan, silan".

Nije li nečuvena bruka da i danas, u doba otkrića neslućenih svemirskih razmjera, većina interpretatora Allahove

doktrine, gotovo ništa više ne znaju o velikom autoru te doktrine, od onih vječitih interpretatora prije 1000 godina, čak bi se reklo da znaju o Allahu još manje nego ovi.

Šta bi se tek moglo, u tom pogledu kazati za obične vjernike, mnogomilionsku neuku masu, koja slijedi takve loše interprete? Tragikomično je da znatan broj običnih mumina poima Allaha kao nekog smrknutog adžu koji sjedi prekrštenih nogu na jednom udaljenom većem nebeskom tijelu odakle prosipa kišu kad hoće i gdje hoće, a zasipa gradom ili prži u;arenim bićem koga hoće i većinom za sitne propuste i prestupe, dok je protiv velikih zločinaca, ugnjetača, gangstera i pokvarenjaka sasvim nemoćan. Kakva bruka, zar ne? Zamislimo se trenutak: zar bi vrijedili pet para da vjerujemo i uva;avamo nekoga ko može stati čitavim svojim bićem na jedno od milijardi biliona svemirskih tijela i kom bismo se, u doglednoj budućnosti, mogli približiti i gađati ga našim raketama sa nuklearnom bojevom glavom? Ne, ne, ovdje se nikako ne radi o individui koja se može na nešto "smjestiti", pa makar to "nešto" bilo i cijelo nebo, niti se radi o cilju koji ćemo ikad, dokle god život traje, moći dosegnuti nekim materijalnim sredstvima, već samo umovima i njihovom logikom. U toku ovog napisa, kod izlaganja o dimenzijama Svemira, postaće poštovanim čitaocima jasnije zašto je tako. Pa kakav je, onda, taj Veliki Allah kojeg premalo znamo, a ipak vjerujemo i koliko je, otprilike, velik i moćan?

Kakogod vrijednost, značaj i veličinu popularnih ličnosti ljudske prošlosti i sadašnjosti upoznajemo kroz njihova djela i produkte, možemo tako isto

pokušati da upoznamo vrijednost, veličinu i moć Allahovu putem Njegovog djela i produkta. On sam poziva na to brojnim rečenicama u Knjizi koju nam je uputio nazivajući elemente koji otkrivaju Njegovu moć i veličinu ajetima, t.j. znamenjem, znakovima. Od njih, rekao bih, mogu najlakše poslužiti željenoj svrsi tri elementa i to: stvaranje nebesa i Zemlje kao cjeline, stvaranje života na njima i stvaranje čovjeka u okviru toga života.

U ovoj seriji članaka će, uglavnom, biti razmotreno stvaranje nebesa i Zemlje kao cjeline pri čemu će se, u daljem tekstu, pretežno upotrebljavati riječ Svemir, odnosno Kosmos, pošto riječ nebo ima tri značenja: uže - za sav prostor iznad nas zajedno s (nečitko), dakle osim nas izvan nas (arapski tekst = sve što je nad tobom to ti je nebo), zatim šire značenje u smislu jednog od sedam nebesa - dakle pojam dijela Kosmosa, te najšire značenje - pojam čitavog svemirskog prostranstva, uključujući i našu planetu kao i sva užarena i ohlađena tijela i razdaljine među njima.

Nalazim zgodnim početi sa desetak rečenica kur'anskog teksta iz raznih poglavlja kojima Allah vuče naše poglede ka Svemiru, odnosno osuđuje one koji zakreću poglede od njega. Zatim ću letimično prikazati dosad poznate i naslućene, a još neustanovljene dimenzije Svemira. Zatim ću, putem dvadesetak izvoda iz raznih poglavlja, izložiti kur'anski prikaz Svemira, upoređujući ga s astronomskim prikazom. Kur'an je sušta nauka božanskog izvora, dok je astronomija nauka ljudskog porijekla, pa će čitaocima, nadam se, biti interesantno čuti riječ nauke o nauci. U toku narednih izlaganja i pri njihovom završetku dodirnut ću još neka pitanja kao

što je: svrha stvaranja, moguća dužina života Svemira, da je li ko od ljudskog roda čuo ili vidio Allaha i slično.

Vidimo da je ranije neopravdano izbjegavano razmatranje svega rečenog, što je Islamu nanosilo ogromnu štetu jer ga je držalo dosta nejasnim u osnovima vjerovanja, a s time izloženim otrovnoj propagandi s vama. Kao da se formira dojam da se u Islamu ne smije tako mnogo rezonovati i pričati o Allahu, kao da sam On to nerado gleda što, najblaže rečeno, da bi se to moglo izvrgnuti u nesolidne diskusije u kojima bi se moglo strašno zgriješiti. A baš je izbjegavanje nepoznavanja Allaha s naše strane dovelo do nesolidnih i grijesnih poimanja o Njemu kod neukih vjernika i razularenih nasrtaja od raznobojnih nevjernika. Ma koliko da smo u tome izgubili vremena i pretrpili štete, morat ćemo, kad li-tad li, to - i morat će neko otvoriti vrata upoznavanja najmoćnijeg, najmodernijeg i naj... bića, izvora i utoka svega što je bilo, što jeste i što će biti.

Usudujem se otvoriti - vrata. Osjećam zadovoljesto i čast da to učinim. Pribojavam se, ali ne mnogo, eventualnih pogrešaka i obzirom na dosadašnju neobrađenost ove teme. Zato molim svakoga, ko je to u stanju, da me ne ostavi usamljena, već da mi se pridruži, odnosno da me ispravi gdje budem skrenuo. Allah hoće i voli da o Njemu razmišljamo i da ga upoznamo, a život ljudski i život Svemira će potrajati sve dotle dok se Allah ne upozna jer doklegod se to ne ostvari, On neće biti dovoljno poštovan i priznat. Bez toga, pak, neće biti ispunjena svrha življenja. Na usta Svoga poslanika Allah kaže -arapski tekst- "Bijah skrivena riznica, pa zaželih (ushtjedoh) da sam poznat, te stvorih Svijet" (hadis-).